

havde jeg Lejlighed til i Fjor ved Finanslovens 1ste Behandling at fremhæve denne Sags store Betydning, idet jeg navnlig gjorde gældende, at den er af stor Vigtighed for os Jyder i det hele taget. Jeg skal ikke komme ind paa at gentage, hvad jeg da sagde, jeg skal blot henvise til mine Udtalelser den Gang. Da jeg nu har faaet Ordet, finder jeg Anledning til at gøre en tredie Bemærkning, og det skal da være den, at jeg retter en Tak til den højtærede Trafikminister for hans velvillige Udtalelser ved 1ste Behandling angaaende Routen Frederikshavn—Gøteborg. Jeg skal i denne Sammenhæng minde om, at vel vil en daglig Dampskibsforbindelse komme til at koste mere end den nuværende, men en daglig Forbindelse mellem Frederikshavn og Gøteborg vil dog forholdsvis koste mindre end en Forbindelse blot 3 Gange om Ugen med et daarlign Skib. Jeg vil ogsaa gerne benytte Lejligheden til at gentage, at hvad der er langt vigtigere for os Jyder og for Landet i det hele taget, er en daglig Dampskibsfart mellem Frederikshavn og Larvik eller Kristiania, saaledes som jeg gjorde Rede for ved Finanslovens 1ste Behandling. Jeg tror ikke, at en saadan Forbindelse behøver at blive særlig kostbar, den kan maaske endogsaa blive besparende for Statskassen. I hvert Fald vil den, naar den bliver etableret, være til betydelig Gavn for vort Land i forskellige Retninger.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Maa jeg blot i Anledning af en Ytring fra den ærede sidste Taler (Madsen-Mygdal) til-lade mig at gøre et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem sagde, at da man i sin Tid havde vedtaget at nedsætte et staaende Finansudvalg ved Samlingens Begyndelse, var det — hvis jeg ikke misforstod det ærede Medlem — hans og maaske hans Meningsfællers Mening dermed, at Landstinget ikke skulde befatte sig med Finansloven, før den kom til os fra Folketinget. Denne Ytring maa staa for det ærede Medlems egen Regning, jeg kan ikke forbyde ham eller andre at have de Tanker ved Lovforslags eller Beslutningers Vedtagelse, som de selv ville, men Forslaget er nu en Gang vedtaget, og det hører med til Tingets Forretningsorden. Finansudvalget kan følgelig beskæftige sig med, hvad det selv finder rigtigt, derom kan der ikke være nogen Tvivl. Men jeg vil i Forbindelse dermed sige, at det er ganske morsomt at høre, at det ærede Medlem ved denne Lejlighed finder Anledning til at pointere, at

vi overhovedet ikke skulle beskæftige os med Finansloven, før den kommer til os fra Folketinget. Naar vi ellers beklage os over, at vi ikke have haft Tid til at undersøge en eller anden Post, siger det ærede Medlem: Finansloven har jo foreligget i Folketinget lige fra Samlingens Begyndelse, saa der har været Tid til at overveje den. Det er en af disse Modsigelser, som ganske vist ikke ere ny hos det ærede Medlem, men som jeg dog vil gøre opmærksom paa.

Madsen-Mygdal: Jeg skulde tro, at det er en Selvfølge, at intet som helst Forslag, det være sig Finanslovsforslaget eller et andet Forslag, kan behandles af dette Ting, før det er officielt forelagt Tinget; det skulde jeg tro var saa ligefremt, at det ikke kunde bestrides. Der er derfor ingen Modsigelse mellem mine Udtalelser i Dag og mine Udtalelser ved andre Lejligheder om, at Landstinget har Adgang til at følge med Behandlingen i Folketinget, thi det have vi alle sammen, hvad enten vi nedsætte Udvalg eller ikke; vi have Lejlighed til at følge med, lige fra Behandlingen af Finanslovsforslaget begynder i Folketinget, til det foreligger her for os.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Maa jeg blot gøre den korte Bemærkning, at det ogsaa er anerkendt fra de vekslende Regeringers Side, at Landstingets staaende Finansudvalg er med i Behandlingen af alle finansielle Spørgsmaal; der har ofte været gjort Henvendelser derom til Landstingets Finansudvalg fra Regeringens Side.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 56 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilbagesendt til Folketinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden (sidste) Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en med den kejserlige russiske Regering afsluttet vedvarende Voldgiftskonvention.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 903 ff.).